

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010720
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2511010720.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov: JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Janky Klčovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.08.2012 v trestnej veci obvineného G. H., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona prejednal sťažnosť obvineného, ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/140/2011 zo dňa 06.08.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného G. H., sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného G. H. o prepustenie z väzby na slobodu a súčasne podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku neprijal sľub obvineného v tom zmysle, že sa bude dostavovať na každé hlavné pojednávanie.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť obvineného G. H. o prepustenie z väzby na slobodu a prípadne o jej nahradenie prijatím písomného sľubu dospel k zisteniu, že žiadosti obvineného nie je možné vyhovieť a rovnako tak nie je možné väzbu nahradiť jeho písomným sľubom.

V odôvodnení uznesenia okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že menovaný bol vzatý do väzby až po predchádzajúcom vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu, na základe ktorého bol menovaný zadržaný Políciou Českej republiky v Prahe, uznesením Mestského súdu v Prahe bol vzatý do predbežnej väzby a následne odovzdaný orgánom Slovenskej republiky. Po takomto procese bol dňa 01.06.2012 obvinený na základe vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu vzatý do väzby uznesením Okresného súdu v Piešťanoch s tým, že lehota väzby sa u neho počíta od 01.06.2012 o 09.20 hod.

Z vyššie uvedeného teda okresnému súdu plynie, že obvinený napriek tomu, že mal vedomosť o svojom trestnom stíhaní odišiel do Českej republiky. Zmenu adresy súdu ani inému kompetentnému orgánu nenahlásil. Súd mu nemohol doručiť predvolanie ani vo veci konať pre jeho neprítomnosť. Napriek pátraniu polície sa ho v Slovenskej republike vypátrať nepodarilo. Až po zistení, že sa nachádza v Českej republike bol vydaný európsky zatýkací rozkaz a až na jeho podklade sa podarilo orgánom Českej polície obvineného zadržať. Aj pri zadržaní sa dal na útek, čo dáva celkový obraz o postoji obvineného k jeho trestnej činnosti.

Táto skutočnosť sama o sebe podľa názoru okresného súdu odôvodňuje naďalej trvanie jeho väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, t. j. odôvodňuje tzv. útekovú väzbu.

Okresný súd je tiež toho názoru, že u obvineného pretrváva naďalej aj dôvod väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku založený na obave, že v prípade ponechania na slobode by obvinený mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Okresný súd mal za preukázané, že menovaný bol 12-krát súdne trestaný a to aj napriek predchádzajúcim nepodmienečným trestom odňatia slobody. Pritom je naďalej podozrivý a to dôvodne, že sa dopustil aktuálne ďalších sedem čiastkových skutkov pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona a teda predchádzajúci spôsob života obvineného vyvoláva obavu ako ju predpokladá ustanovenie § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Z týchto dôvodov považoval okresný súd žiadosť obvineného G. H. o prepustenie z väzby za nedôvodnú.

Okrem toho však okresný súd posudzujúc aj jeho písomný sľub, že sa dostaví na každé hlavné pojednávanie a dospel k záveru, že tento nedáva záruku, že sa bude dostavovať na každé hlavné pojednávanie a to s poukazom na osobu obvineného, na jeho predchádzajúci život, ale aj vzhľadom na celkové okolnosti konania a jeho zadržania. V týchto súvislostiach okresný súd nepovažoval jeho sľub za dostačujúci na nahradenie väzby.

Proti tomuto uzneseniu si podal sťažnosť obvinený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Nesúhlasí s dôvodom väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože zdôvodnenie súdu si je len hypotetické. Trestnému stíhaniu sa nechcel vyhýbať, rovnako sa nechcel vyhýbať konaniu na súde. Išiel do Českej republiky za prácou, chcel si zarobiť nejaké peniaze. Tam aj pracoval, priemerne si zarobil asi 10.000,- Kč mesačne. Neschovával sa, pohyboval sa bez problémov a ak by sa chcel ukrývať, tak by nechodil do práce. Pohyboval sa aj na verejnosti a bol zadržaný len pri pouličnej kontrole, takže nežil v Čechách v utajení. Nepopiera, že vedel o tom, že je vedené proti nemu trestné stíhanie a túto záležitosť si chcel aj dať do poriadku, bol však okradnutý a všetko sa mu skomplikovalo. Uznáva, že nedomyslel následky svojho odchodu do Čiech, uznáva, že urobil chybu, že opomenul nahlásiť súdu adresu, kde sa bude zdržiavať a kde bude preberať zásielky.

Nesúhlasí ani s dôvodom väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Tento dôvod okresný súd odôvodnil len konštatovaním, že v minulosti bol viackrát súdne trestaný. Táto skutočnosť však nemôže sama o sebe zakladať väzobný dôvod ani úvahy súdu o tom, že bude páchať ďalej trestnú činnosť. Navrhol preto, aby súd I. stupňa prehodnotil všetky okolnosti a aby napadnuté uznesenie zrušil a jeho prepustil z väzby na slobodu a prijal jeho písomný sľub.

Krajský súd ako súd ako súd sťažnostný podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Plniac prieskumnú povinnosť po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd po obdržaní žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, obvineného riadne vypočul, oboznámil podstatnú časť spisového materiálu, a následne vyhodnotil logicky vo vzájomných súvislostiach všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa opodstatnenosti, či neopodstatnenosti žiadosti odsúdeného. Správne dospel pritom k zisteniu, že žiadosti obvineného nie je možné vyhovieť.

Následne v odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd rozviedol, na základe akých konkrétnych skutkových zistení a následných právnych úvah dospel k záveru o tom, že žiadosti obvineného o prepustenie z väzby nie je možné vyhovieť, že dôvody jeho väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ a písmeno c/ Trestného poriadku pretrvávajú a že tieto dôvody väzby nie je možné ani vzhľadom na osobné pomery obvineného a jeho predchádzajúce konanie nahradiť písomným sľubom. Takýto písomný sľub aký dal obvinený, aj podľa názoru sťažnostného súdu, nie je dostatočný na nahradenie väzby obvineného.

Pokiaľ obvinený vo svojej sťažnosti namietol niektoré právne úvahy okresného súdu v napadnutom uznesení, krajský súd ich vyhodnocuje ako námietky, ktoré nemôžu eliminovať, prípadne rozptýliť právne úvahy uvedené v napadnutom uznesení.

Aj podľa názoru krajského súdu, sú skutočnosti ako ich uviedol okresný súd, a ako tieto aj zodpovedajú obsahu spisového materiálu takého charakteru, že potvrdzujú dôvodnosť väzby obvineného aj v terajšom štádiu konania.

Z týchto dôvodov potom krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a v celom rozsahu zákonné.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený súd sťažnosť zamietne vtedy, ak ju nepovažuje za dôvodnú.

Z vyššie uvedeného je vidno, že krajský súd mal sťažnosť obvineného G. H. za nedôvodnú, a preto o nej rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.